

Lâ havle ve lâ kuvvete!

enderemiroğlu

Lâ havle ve lâ kuvvete!

enderemiroğlu

hayret içinde olan daire çizer.
ibnî arabi

kemer ve kaya'ya, taş ve kent'e, ilk ve son'a,
şüphesiz sana!

uzun bir yoldan sonra çalı ıtirtısıyla iten içe yanan ateşe,
kahve kokusu, sigara ve şarap şişelerine,
sevgilime'e, sevgiyle.

iş ki bu kitabın oluşmasında emeği geçen, bayan efes pilsen, bay rakı, mister jack daniels ve nane likörü ve bilimlikörlere, inatla ece ayhan'a, sırasıyla gökhan özen, yaşar, sümeyra, ahmet kaya, ezginin günlüğü, feridun düzağaç, sezen aksu, tom waits, ismet özel, leonard cohen, portishead, radio tarifa, mfö'ye, arto tunçboyacıyan'a, nick cave, mehmet güreli, freddie mercury, hakkı bulut, çağdaş türkü, björk ve eleni karaindrou'ya, tarkan, bülent ersoy ve kurt cobain'e, ve müzeyyen senar'a, orhan gencebay ve keith jarrett'a, dışarda köprüaltında ilk biramı bana içiren teyze fatma hün'e, müslüm gürses'e, mini meyhane, edirne biraderler ve emirgân çay bahçesi'ne, cambaz, cumhuriyet ve beyoğlu barlarına, hayata, beyoğlu'na, sevgilimel'e, önemle ankara'ya, 86/2'ye, tûba, osman, ayşe ve salih k'ya, ve betül'e, ve murat'a, asiye k'ya, eda'ya, akademisyen kadro ve içimizin mimarlarına, fantalı kanyağa, özlem aslantamer, istem, gülru, burçin, güniz, ufuk'a, büyükçakıl ve bacchus olcay ile kaş'a, ilhan berk'e, ayhan kurt'a, orhan kahyaoğlu'na, orhan koçak'a, necmiye alpay'a, haydar ergülen ve vural bahadır bayrıl'a, küçük iskender'e, lale müldür, ahmet güntan ve izzet yasar'a, safafersal ve metin sefa'ya, halilibrahim özcan'a, serdar koçak'a, erisin tezcan ve enver topaloğlu'na, cem yavuz, salih aydemir ve derya önder'e, kadıköy fasıl restaurant'a, şiirlerimi inatla yayımlamayıp beni doyasıya içiren şair, yazar ve genel yayın yönetmenlerine, halil güçlü bayraktar, demet eğrioğlu, nilüfer şahinler ve osman bülent saraçoğlu'na, kürşat yaltı'ya, nida muhtar'a, nihâl ve seçil özdemir'e, güven ağır ve koral'a, ve kadınlara ve adamlara, hakan, mithat, ahmet, oğuz ve onur biraderlere, sahaf orhan'a, simurg'a, kanat'a, metin'e, cenk'le aslı'ya, benimle yıllarca yürümüş herkese.

birömürsevdiğimkadına

yazıları ve resimleri biriktirerek ilerliyordu sesleri de
kırmızı ve beyaz şarap şişelerini eski anlarıyla
kalemleri kitapları ve içbükey şiirleri hatıraları
kırmızı bir hatla ayrılmış sanki gökyüzünden
sanki kırmızı bir bantla yüzünün yarısı bantın altında
bir sürü ad taktım ona yıllar boyunca emek'le başladı
ilkgençlik ya da çocukluk mu demeliyim
sarımelden geçtim karamel savdasıyla sevgilimele
geldim ben onun en çok a harfinin üzerindeki
siyah şapkasını sevdim şimdiyse oturduğum yerde suskum
dedim ona o mektuplar yazdığım gözlerimi kaçırdığım
kadına dönüp dolaştığım karışıp çıktığım bu ıssız
adaya ki an karaya karar anlarına karar anlara
kararan gümüşlere kararan hatıralara en çok nerede
sevdim en çok neyindeyim diye düşünüyorum
sevdikleri sevmedikleri yürüdüğü yol yürümediği yol
okudukları konuştukları orada işte bir insan olarak
baktıkları bilmeden hem de zamanını aşklarını
yazıları ve resimleri biriktirerek ilerliyordum sesleri de
suskum dedim ona suskum oldu adı
yola çıktığım yola baktığım kıskandığım usulca bakar
gibi bir dumana bakar gibi ısladığım kokularla
hatırladığım o eski o usul o dingin kadına
buraya ait olmayan bir hasretle buraya ait olmayan
bir özlemle hatırladığım kendimi kitaplarla hazırladığım
kadına ancak zaman zaman keşiştiğim içimdeki dibimdeki
sesimdeki benimdeki o küçük o telaşlı o uyku kadına
suskum dedim sana bu son oldu adı bu şarkılarla
hatırladığım kadına bu kimsenin adlandıramayacağı bu
buraya ait olmayan bu özel bu gizli bu saklamaktan onur
duyduğum aşka bu sus bu kum bu suskum kadına

bir arzuya bir ashka bir sevda karasına inatla itinaıyla yıllardır süregiden amansız bir hastalığa müptelâ

incje shırınghadan geçerken gece geceyi anlayan sessiz olacakk bu yorgun topraklarda bardakta tortu kalacak shırınghada iki dammla gözyaşı iki damla koyu kırmızı kanla yıldız dolu akşamlarda yanar o bir puhu sesizliğiyle bir buğu nefesiyle baktığın daha ağlayarak kendini tırmalayan bir kedinin son sözleriydi bunlar sarı inadına yanar ha tanıyarak kendine katar geceyi gecenin senle giden sensizliğini niyet sizensiz bir uzaklıkla

alkol bastırdım yarama hüzünlerimi sessizliğimi getirdim sana sana ki oradasın hâlâ kırmızı bir geceydi kaldırımlardan yürüyerek uzandım o soğuk yalnızlığa tam yanına o soğuk bir başına kalmış o soğuk sana geceye sığınmış eczâ yarıda kalmış eksik bir rüyâ uzandım ve dokundum tenine bedenine kesik pıhtılaşmadan akan tiz lâl sır kanına bana akthı bana bulashtı bana kaynadı o yara o hatıra o karanlık fırtına sarı ve تنها

susthum kaldım görünce seni susarak bakharken bana bakharken bin yıllık bir merakla ben de uzandım ssoğuk bir suyla kurumuş yırtılmış parçalanmış âmâ dudaklarına çok eskiden geçmişten ve defterlerden usulca çıkarak gelmiştim gizli ve saklı canına fotoğraflardhan yollardhan sırayla yürünen uzaklıklardhan denizlere göllere ve dağlara şimdhi ne istiyorr ne bekliyorr ne soruyorr ne görüyorr ve ne ne uğraşıyorrddum ki daha

sordhun da inatla bir daha bir daha bir daha niye burdhasın niye ama niye yanımda bakmak için sana sadece bakmak ve dokunmak ve bilmek ve görmek için sonsuz arzuyla bildim ki yanımdhasın gördüm ki uzak değil sesin anladım ki tam yamacımdhasın tekrar ve bekleyerek ani değil hiç yavaş yavaş susarak ve dokunarak aşk oldhum sana okuduklarına durduklarına hüznüne tenine gecene dediklerin ve demediklerine o âna

yıllardan çıkarak hep gecegelen bir uzun adam bir karanlık yalvaç ve bir sessiz müptelâ yollardan koşarak gelen bir zavallı belki bir kendi ve sevdasıyla macera usul bir ayna ondan da kaldım biraz koynuna ayna olma sırasında suya ilk baktığın o sessiz mânâ o sessiz ama yakın ama tanıdık ama akraba ama soru ve cevaplarla yorulmamış daha dedim ishte kendim ishte bedenim tenim ve kaçak kaçacak yer arayan elim ishte burda

kuru çiçekler topladığım taşlar ve biriktirdiğim aşklarla küçücük bir hayata yanıldım

bir gecemi sana vermeden önce külün acının ve sancının ter içinde yaşadım
sana dokunmadan önce daha içimde her çoğalan hep gözümde bir yazıyla ağlardım
sesimi sevişmeden önce seninle elmas hızmalı kara dövmeli bir sandıkta saklardım
saçlarında gece bir uyumadan önce azalan günleri ölüm bilir etimi kendim yakardım
boynunda ellerim sihrini görmeden önce bir canı uslanmaz heyecan almaz tanırdım
kırmızıya ve siyaha adanmış kana ve acıya bulanmış bir bedenle yatardım

bir gecemi sana vermeden önce insan gecesini kendisinden başka kimseye veremez sanırdım

üzgün yanlarımı cam fincanda toplar gözyaşımın ah bedenimi sarı tenimi yıkardım
yolları ve kalemleri bana asar göğsümden aşağı yıldız kâğıt kara kaplanlar yazardım
acıyı tanıdım doğunun doğusunda ve batının batısında binbir gecede yandım
ipek ve baharat yollarının ortasında osmanlı ve bizans tahtında acıyı anladım
minarelerin kulelerin ve kubbelerin arasında taşların ve çalıkların can acıyla ağladım
suskun atların ferman yollarında haçı ve alemleri kazıdığım saçlarımla başımda taşıdım
seni geceme yeğledim tersi düze eledim ve ah köklü küflü toprağıyla asyayı isyan eyledim
örümcek ve karınca zehirinin içindeyim rüyâya geldim ki heyhat elimle ayna bir nehirdeydim
can aldım canımla başka adlar başka sular tanıdım ve her gece başka bir insana kandım
kalktım ve suyu bakraç suyu iki elimle tutarak saçlarımdan aşağı boşalttım ve ısladım
iblis andım kendi yüzümü tanıdım aynalardan akan sırrın tadında kaldım daha uzağa el ettim
daha uzağa kendimi bildim elimde cam kadeh elimde can girebileceğim herşeyin içine eridim
ve ah uzak gecesinde yalnız mezarlarınızın ben beni sadece yalnız sadece tek ve sadece bir giydim
oyun değildim asya masal değil bin gecedan taşıdığım süt tenimle diri canlı gerçek ve tektim
bin gecedan taşıdığım süt tenimi huzurunda asya senin kutsal huzurunda toprağında kirlettim
suyu eledim tuzunu tutarak kendime ellerim sende suyu eledim suyu kendime zerk ettim
neredeydim sana vermeden önce deniz kabuğu taş lahit asya ah asya kara kum elledim
dinledim asya hiç konuşmadan yüzyıllar boyu artık yeter kara toprağım seni dinledim
elimi kestim kırık mavi camlarla güneşe baktım girdim koynuna tenimi yaktım ve denize aktım
yalanlarını tanıdım asya ve tenime zevk ettim ki yalancılarının suretlerine çocuklarımı attım
ganimet toplar gibi topladılar beni sudan bedenimi yağmaladım hayır asya hayır asla ağlamadım

ağlasam göğsümden sarkan bronz güz metal halka pas tutar yine döner kendime batardım

çamurla uyandım dimdik lahitlerin ortasında çürümüş ahşabın bağrında çamurla uyandım
maskelerin ve göz süzmelerin arasında yalancı aşkların oyunların ve masalların yanında
atlas halılar sedef kamalar ve kadife kaftanlara sarındım kristal kadehte ihanet şarabını tanıdım
yüzüğümü açsam bir devir sallanır açtım ve mehtab ağuyu damla damla kanıma akıttım
senden yanaydım meyl etsem sana bir ömür saklı geçer bir ömür inziva ateşlerde yanaydım
kın içinde saklanır kan içinde aklanırdım bilirim bir gecem senle geçse ben bir ömür yaşlanırdım

tarçın kokar bir gecem senle geçse dışımı güneşe sunar içimi gölgeden sakınır kendime saklardım

gecenin arzusundan çıkardığında bir şehrin sarı ışıklarla yıkanan sokaklarını
yalnızlıklarla büyür bir nesil bir nesil aşktan ve acıdan nasibini alarak yürür
karadır orda sorulan sorular ısıtılan dudaklar ısırılmaktan lime lime yararır
her gece kabuklarını kopartır insan keşfetmeye güdümlü gizli saklı rüyâlarının
her gece sokaklarını zorlar o bilinmez labirentiyle ten ve bedeninin gizli hazlarının
hastadır insan yalnızlığında tarif edilmez iç parçalayıcı kara bir hayvandır
kendisiyle yarışır bu yüzden o zavallı ruh uyurken şehrin karanlığıyla bir gürûh
duvarlarına resimler asılan her bahar çiçek adlarıyla boyanan evler bundandır
bundandır alışmaktan ve aşktan korkması yüzüyle bir türlü barışık olmayanların
ses ver bana gelirken taşısın ne kadar iz varsa teninde ve bedeninde bir ses ver
kurtar bu kâbus geceyi al at sırtımdan kara saplı bu içimden geçen tiz bıçağı
ne kadar biliyorsam o kadar uzağa yürüyebilirim ben bildir bana zifiri karanlığı

gecenin temasından kurtardığında bir bedeninin kırmızı kanla sulanan koyaklarını
asyanın dört yanında develer kalkar kuma kum savrulur suya su karışır o toprağa
sahte oyunlar başlar işte o vakit her sokakta her avluda insana karışan her kaygıda
al beni istemenin zor bulmacasından sök at aşkın o lanet kan alıcı ten arzusundan
yirt başımdan akan o soğuk havayı kopart beni hayata bağlayan irin göbek bağımı
bildir ve uyar beni de ki işte gece hilesidir konuşmanın aynı kelimelerle oynaşmanın
tanıt ve de ki işte maden ve denizin içini tanıyan akla ulaşmanın asıl şimdi zamanıdır
kendi yarattığın adetleri sayma kendine bak hamle yap bırak cihanı önce kendini yarat!

şeker kaşınır dudak yaradır aşk başkadır

boynun bir deniz kasabası
yarı uyur yarı uyanık bir yolculuk sonrası
camda yansıyan yüzümle bulanık boynun
yukardan aşağı tuza inen bir ayçiçeği
tarlası. portakal bahçesiyle bir denizyıldızı
kılıçbalığı yıldızovası boynun bir akdeniz
hatırası. nane menekşe papatya ya da
sayfaların arasına serpiştirilmiş kuru kekik
lavanta ovası.
kaldım kalsam uyusam boynun bir güvercin yuvası
en titrek zamanlarımda bakarken geceye boynun
diyorum.
elyazısı, boynun diyorum öperken dudaklarımı
yakan bir mercan adası baharatlı bir tütsü
çıtırtısı suyunu bırakarak duman bir kiraz
çalısı.
boynun bir gece molası.

boynun diyorum sarı efsunlu sıcak kokulu bir eczâ
yoldan geldim sudan geçtim kumaş kalem kahve ve
taş biriktirdim tenim tuz tenim su tenim kara taşra
etinde öptüğüm saklı susta kül ve duman oda* orda
gecende uyuduğum uslu rüyâ uyanıp kokladığım ada
gövden uyanıp sevdiğim uyanıp seviştiğim uyanıp
usul yavaş derin usulca titreyerek tüy şeker
elinde bir koza çıksa yuvasından çıksa ipek yuva
sından içime dokunacak (1) en derinde tül bir koza
sesimi tenime bastırdım dilimi içime batırdım
susuyorum uyuyorum uyudum uyusam dudakların
dudaklarımda uyansam durup senden upuzun bir
masal yapsam durup seni koklayarak ince kan sızan
yaralarımızı yalayıp karlara uzanarak akdenize
bakarak senden diyorum iki kişilik bir arzu çıkar
sam ellerin avuçlarımda renklerin ve kokuların
kucağında ıslak tatlı yumuşacık ağızla kara (2)
bak içim büyüyor karaltında kaldık ankara asıl
şimdi bembeyaz bir asya hepimizin sanki bedeni
su rengi bir burğa kum rengi bir sıla
azaltarak ellerimi ve dudaklarımı ve zaptetmeye
çalışarak ince uzun bedenimi ince uzun tel tenimi
duvarların içinden geçiyorum sınırları zorluyorum
suyla toprakla tozla büyüyorum gece rengi bir hokka
yla ellerim divit yazarak yazılarak yürüyorum
ve şimdi göğsünde sarı sapsarı bir cam bilya
dokundum sana dudaklarımla kendi duvarlarımı
zorlayan bir coşkuya (3) gece dinlenen bir piyano
müziği sesiyle ilerleyen bir heyecana bak bu
ışıkla çoğalan gölge oyunlarına bu tenine
dokunma bu boynunda uyuma bu durmadan sen
inle sevişme arzusuna bu yürüme bu çam
ormanlarında bir akdeniz yolculuğuna bu
çarşafırlara karışıp bu kâğıtlarla harmanlanıp
bu hızarın ilk değdiği an bir dut ağacına bu
denizi ilk kez gören bir çift göz şaşkınlığıyla
bu kumlarla boyanan bir karakılçadır saklan
bacında dur diyorum dur ne bu telaş bu helâk
bu dolaşma bu ziyân dur daha!

- * çamyemişli bir yatak yanında masa kül tablası
1. kana karışıyor fırtına ağzından adresi belirsiz mumlar
uçuşuyor duvarlarda gözler var elleri bir kırlangıç gibi
uzuyor
  2. kana karışıyor uyuşuyor kimyâ. uyanıyor hafıza
ve eski sokaklardan geçiyor tekrar o sınırsız rüyâ.
sandalyeler ters çevrilene kadar buradayız daha. buradayız
bu arada boğazımdan inerken ısınıyor içim kana
karışıyor
  3. ankara mülkiyeliler birliği lokali. bahçesi.
kasım. günlük güneşlik, birden kar. dolu. pat küt.

1. gecenin jelatinini çıkartıp attığımda sesimden bana usul ve tek heceli bir kent kalacak yürümekten ıslattığım yolları zarflara koyup el yapımı bir kâğıda ismini yazacağım duvarlara resimler çizerek bağırdığım bardağı kırdım etimi kestim bir göz daha açtım hayata bir göz daha alkole ve kana bulanana uykusuz kalıp dönerek ilerlediğim siyah yataklarda kabuklarını kopartıyorsun gece uykusuzluklarında etimi alkolle pansuman ettiğim bundandır.

2. biraz daha alkol çekmeliyim damara biraz daha kan akmalı daha tek başına dönerek ilerliyorsa siyah bir tren sınırdan sınırı geçmekteyken habersiz ve uykusuz sessiz sedasız şiirler yazdığım dandır.

3. gece intihara hecedir alkol aşkın vesvesesidir.

şüphesiz ona.

eski bir duvarı örüyorum. tozunu alarak eski bir sandığı ikiye bölüyorum sedef ayaklarımı ayaklarına sürterek ısınyorum birazdan güneş doğacak içimiz ısınacak suya vuran bir ışık la tozları kar yapıyoruz. uzun yollardan geldik bir geceyi daha konuşmayarak susarak geçiştiriyoruz. elyapımı arasında kuştüyleri tozlar ve dumanlar olan bir kâğıtla geldim. suyu suyun suya dokunarak yaraladım gezgin tenimi. dudaklarına değen iz maritleri biriktiriyorum.

hafıza! korkunç fırtına*

karanlık gemiler gibi kayalıklarına vuruyorum. oturuyorum denize bronz heykeller sildim. atlaslara bakarak sonsuz bir uyku ya yanına yamacına yalvarıyorum. bil ki kendiliğindedir eşya, bil ki kendindedir o şüphesiz mecmua. çam kokuları arasında (1) jartiyeri bol gelmiş jalenin jiletle kestiği yerleri. şimdi de durmadan j harfinde geziniyorum. j'yi çalışıyorum. çatlaklardan ışık sızıyor yüz yıllık bir minareyi kendime im bilip yüzümü kibleye dönüp oyduğum kelimelerle oynuyorum. ovalıyorum seni.

su hafızadır. saklar kollar.(2) kollar
sarıp sarmalar. bu yangın rüyâyı.
daha fazla kal diye uzaklar uzak diye
biraz daha dokunmak için sana konuşmadan
ama burada bu ıssız odada uyuma diye
sim geliyor. parmaklarımla göbeğine
bırakıyorum bu tarifsiz mürekkebi.
zamandır su durmaz duran durmadan
akar ya da kıpırdar. evet kıpırdar.

toz rüyâdır. toprak hatıra. duvar simyâ.
orda duruyorsun işte. kâbuslar arasında yağmur
lar masalar balıklar arasında koyu kahve fincan
ında. damağı zorlayan acı ekşi tuzlu bir limon
tadında. işte tam da burada. bu duruşta bu hâl
ve oturuşta. ahşab damardır izleriyle en son
talanların seferler atlar ve nallarıyla eski kıl
çadırların. terli yelelerine tutunduğum o siyah
kısrakların.(3)

içimde büyüttüğüm çift karbon eczâ
aklımdan çıkmayan kara taşra
taş hayattır. pürüzsüz veya değil.
damardır. kat kattır.
eczâ ne ise cenaze.
insan bir karşılaşmadır. en nihayet
inde.

sudur işte burda. su konaklamaya durmaya
beklemeye ve kök vermeye boy salmaya çadır
kurmaya nesil vermeye ve eğlenmeye tek asâdır.

* dengesiz bir kedinin koparılan tek tel bıyığıdır.

1. al bak işte sana koşarak kovalayan isa.
çam ormanları kokusunda ve koza
laklar arasında.
2. başımızdan aşağı dökeriz unutmamak için
ol anı.
3. gökyüzüne gülüyorum dedi. uzun uzak yollar
dan gelerek sarıldığım sana ve bana bakar
ak. kıs kıs.

aramızda duran ağır saat, aksak zaman
sadece bazan tiktaklarıyla anlaşılın bir duvar saati
gümüş değil ahşab, metal değil cam, elmas değil kan.
kocaman!

aramızda duran mermer heykel, tam ortadan
önü arkası görülmeyen.
kaplıyor boşluğu, sadece ufak aralıklar var.
kalıp değil yontma, bir bir bir boşluk bir uzay heykeli
sadece bazan kenardan uzanan elini görüyorum
bak işte onun için durmadan seni gözlüyorum
görmek için.
gözaltı mı, değil tanıma!

aramızda duran dilsiz masa, siyah camdan
hiç konuşmadan ama eksik. ya da ziyan
sabit değil topal, sağlam değil çatlak, düz değil yan.
aramızda duran.

ne ki bu şimdi.

dudaklarımda kan nemli tenimdeki kuruyor
ince zar bedenimde ilk doğduğunda kan ve sıvıyla bir rahimden (1)
kan ve sıvıyla pembe tülband dar ve sıcak yumuşacık bir rahimden
kan ve sıvıyla beyaz yapışkan ve tatlı tuz saten bir rahimden
kan ve sıvıyla deniz toplayarak ve aklımda çakıltaşları sarı cam bir rahimden
tutuyor hareketsiz kılıyor kuruyan kan karakırmızıbiranıt beni
sadece ellerim dışarıda sadece ellerim yalnızca ellerim
ellerim dudaklarında geziyor ellerim sana keçe gözler çiziyor
bileklerimden akıyor biriktirdiğim kan ve dokunduğum her şeye
her yere ve sana bulaşıyor saçlarına dudaklarına ve sana
uzun parmaklarımdan tırnaklarıma kuruyor kırmızı kan
boynunda duruyorum kum fırtınasında kaldım işaretleri topladım
izleri sildim kabuk bağladı yaralar irini boşalttım yüzümden
tenine dokundum soyundum ve sana uzandım
sedef dilimle sana dem vücudumdan sana irem boyadım
osmanlı mezarlığı çivit renklerle taşlara işlenmiş kuru kanım
yağmur uyandırıyor dudaklarından akan kasıklarım
küf kokuyor ve toprak ve sarı ve kıvrıkcık tüyleriyle ve sert
koyu göğüs uçlarında damla dilimle geziniyorum pas
değiyor gümüş parmaklarıyla dudağıma bir fotoğrafta
eski bir fotoğrafta ansızın bizi buluşturan kan (2)
evet aşk hızla geçiyor zaman aşk iki karşılıklı bir talan
ben kan kendi kendine akan sen gözümle dilimle yorulan
sıcak tütsü tuzla buz beyaz şarap elimin üstünde
geceden senden birbirinde kalmak isteyen iki beden tırnak izlerin
eksik fotoğraflar anlar küçük paketlenmiş soğuk gözyaşı
seramik çan aramızda ter ve sıvı kan ve bir armağan
vücuduna yazdığım kara silsile dilimle boyadığım boynun
tırnaklarınla kazıdığı tenim ve birbirine karışan sıvı
kan orgazm ve koltuk altından içine girerek tatlı şekerinle ağzından
kan orgazm ve koltuk altından rutubetli kokulu ve dilimle koltuk altından
kan orgazm ve bırak kalayım
olduğum gibi ıslak diri yorgun bırak kalayım dudağında gözyaşı

* heyecanla titreyerek ve dans ederek kırmızı bir flamenkosun sen
ağaçların altından geçiyoruz koşarak denize doğru yaprak topluyoruz
çiçek biriktiriyorsun acıları eriterek kara bir melhemle kara melhem ben
parmaklarımı gezdiriyorum dudaklarında pembe ve nemli oluyoruz
sende uyuyorum sende duruyor nefes alıyor yorulmuyorum seni gezerken
kırıklarımızı unutuyor taşların arasından yepyeni bir suya mavi ve saydam uzanıyoruz
kırmızı taş ipek fular çözerek gümüşlerini bana işliyorsun ok ve ten
diğer yanımız deniz çırılçıplak toprağa uzanıyor kuşlara dokunuyoruz
saten çarşaf kahve falı bedene işlenmiş kara hat sen evet hattat ben
mat pürüz iki taşlık birbirine dolaşık iki sarmaşık birbirimizde kalıyoruz
yolumuz serin yürüyoruz seninle yağmur kendini bize dökerken

1. doğu kıyafetli bir erkek portresi elleri sıcak gezinir bacaklarında boynunda
uzanır kasıklarından siyah sureti dikilir dokununca tenine titreyerek sıkıdır
çıkartır ve göbeğine bırakır yapışkan yoğun saydam ve sarıdır
kaç çocuk birden boşaltır tenine içiçe kardeş ve tadı ağzında acıdır

2. bende başlattığın o ince cam çizildi bedende başlattığın kan akıyor kara
ısırdıkça kara dudaklarından kara benden
kan akıyor bende başlattığın ince lahit
bir uçtan bir uca bende başlattığın o
cilalı sana güldüğüm büyü son oldu
bedende başlattığın aşk çizildi aşkta başlattığın kan kara

osmanlı mezarlığı çivit renklerle taşlara işlenmiş kuru kanım
rüzgârla gelen jelatin uçuşan kâğıt göz kapaklarımda
günüm pazartesi taşım inci ve gümüş metalim gül uğurlu
çiçeklerden renklerden mavi ve beyaz ve misk ve dahi amber uğurlu
kokulardan tenimden dağılan benden hiç durmadan sana dağılan uğurlu
senden yükselen caz çığlığıyla dudaklarından yaralarımızı kaynaştırıp sızıldan
tığ tarih saçlarımı tutuşturuyorsun ölüm beyaz mermer işlemelerin
arasından çıkararak kalın bir heykelin gözüne sinmiş oksit ve pas kokusuyla
anılarından ve tüllerden uçurduğun mermer anılarından ve gözlerden mezarlık
mahyaları yaktım rozetimi taktım okkuburlarını yayları ve kemanları
terkime aldım nişantaşlarına menziltaşlarına ve ayaktaşlarına baktım yosun
elimi böğrümüne sapladım taşbasma kara bir fotoğraftayım
boynuma kandilleri taktım sana gelirken göbeğin üzre kara saplı bir bıçak
bıraktım toprağa verilenlerin adlarını yazdım ve yedi tepe andı
sulardan ve yollardan gelen asi prenslerin ihanet edenlerin ve casusların
kesik başlarını bab-ı hümayunda sundu gürz ve koyu kadife kaftanın
altında uyanan ölümlerle beyaz ölümlerle firuze ölümlerle kobalt mavisi (1)
katli vacibdir tan yeri güneş açımı beklenmeye
tiz kellesi vurula yağlı ilmeğe asıla kara suya atıla
iki gözü dağlana kara katrana bulana bir meydanda taşlana
kazanlarla kaynar su bakır avluda yıkanır tertemiz yüzü mor elleri katı
gözü kapalı kulakları tıkalı yıkanır saçları taranır elleri kahve kına boyanır
toprakla yanar su toprakla yanar gitme
toprakla yanar resmin toprakla yanar sesin gitme
toprakla yanar elim toprakla yanar dilim gitme
ağaç kokar tabut çam çıra kokar deniz kokar kalabalık kokar (2)
toprak kokar her yer ölüm tuz beden kefen kokar
osmanlı bedel ister dört cihan cümle âlem ol bedel kokar
omuzlarda taşınır omuz değiştirilir ölüm ağırdır
bedel alınacaktır bir ömür ölümün bilinmez ağırlığıyla yaşanır

- * geçtiğim yerlerden ağzımda biriken çakıltaşları
 Öyle bir eşya gibi bir eşyanın
 pastel renkleri ve tırnak acılarıla
 ölgesinde rahatsız ve nemli
 ağzımda tören bir kurban
 parmaklarını yüzünde gezdirebilir ve acır yalnız
 dudaklarımın arasında soğuk ve
 gerçek yaralar şehrin ve onun ortasında
 pürüzsüz
1. yırtılmış fotoğraflarından deniz esansıyla yırtılan
 göz parçalarına ayrılan fotoğraflarından şehlâ
 kum hortumu bastırarak birden bastırarak ince ığlıklı
 hançer yaprakları firuze ve ıslak bir
 kobalt mavisi renklerini yaldızlayıp yaranı kanatıp
 yaranı bir kez daha kanatıp gzkapaklarında
 kara bir ben gezgin kanımdan esen usul
 rzgra boyun eğmek yaradılışından tutsak pastel
 renkleriyle vücudumun en kemik yerlerini dişlerimle zar
 titriyorum yaranı kanatıp yaranı bir kez daha
 kanatıp ince şeffaf boğumlu dilinle bana
 salıyorsun boğulmuş yaralarımın kayalık
 bana salgınlıyorsun
 kilittaşıkaramermer göz desenli üzerinde
 işlemeli okkuburları yaylar ve kemanlar ve
 atnalı ve iieekizgen bir lahitte
 bizansdankalması
 insan şeklinde bir mezardayım
2. suyun yüzü kızgın
 suskunluğuna yaşadıklarının dokunan her yeriyle vücudumda
 gezinen beton parmakları bir denizin taşır ve büyür
 acıyla solarken zaman bıraktığı
 kabuklar göğsümde yara izleri suyun
 titriyorum titriyorum titriyorum
 sürgün bir vücutta yaşıyorum

asya toz ve duman tren garlarından sarı metal gözlerin arta kalan
ikiye katlanmış bedenim tahta bavul beyaz mendil horoz ayna
kara tarak beyaz çorap kırmızı kurdele siyah beyaz fotoğraf

gül pudrası, lotion pompeia, briyantın, yağsız krem ve eau de cologne

asya ateş ve gam tütsü buharlaşan sudur yanan kiraz ağacından
suyla beslenir ellerim ve toprakla ağır koku gümüş tabaka ağaç ağızlık
köstek saat muhtar çakmak hakim yaka uzun asa cilâlı kundura

çiçek suyu, oje, kömür sürme, gül suyu ve souvenir de constantinople

asya yıldız ve kan bir uçtan bir uca ölü bebek kara toprağından
tahta bekar odasında ilk döllerim sarı çakı damla sakız lâtilokum çubuk kılınc
bakır sahan kara kazan hasat ayları gelin alayı çilek zamanı

gümüş halhal, ağılı yüksük, ceviz sandık, kına dövme ve mor kaneviçe

asya ölüm ve zan çıplak elle boğulmuş bir vezir ağırır kasıklarından
mil çekilmiş içoğlan gözlerim beyaz yaka kâbus rüya kaymak dondurma
ecel ferman atlas kaftan sarı safran kara katran hançerli sultan

iğne toka, elmas hızma, ipek tülbend, penbe göynek ve kadife kuşak

asya fal ve beyan ulemâ yağlı ip haber alır uzak kuzey yıldızlardan
ters masaya oturdum agzımda su gece kalfa erdişi abla şehlâ usta
inci gerdan haram kurban boynuz talan günah salan yalnız kalan

senaryonun kara tütsülerden göz desenleriyle
kurbanlarla yaşandığı tahta soframıza damlamış
zehirin tadına buruk tadına karayemiş rengi
kurbanlardan çıkıp güneşle yansı perdelerimiz
parmaklarımızla çıkardığımız gözlerimiz kör yara
sa kanatlarından irinle akıttığımız o ölü maya tarih
o sezaryen ince kelebek tozlu ellerimizde
gezindiğimiz karalı tarih

kurbanın çağlardan nasırlı inci mavi pürüzsüz
teninde ince uçlu bir kalemin kesilmiş atardamarı
kurbanın otağ dilinde közleri kuru bir çalının
gazellerle çevrilmiş alında tan heykeller
panzehirini biriktirip anların ve anların
panzehirini biriktirip anların ve anların
kök renklerinden boyayıp gecenin damlalarını
o sulardan bir incir yaprağıyla bir süt
dizgiye bağıntılı usul tarihine ait
renk kaçır her boyayışında tüylerini dudaklarına
alınsın kaçırılınsın diye bıraktığın

cevahir'in parmaklarıyla çizdiği okediyüzün
dışarıda yağmur
yağmur ateşe iki çalı yağmur ateşe iki
yılan sarmalanmış tarihlerini çemberde kan
kustukça çoğalan
yağmur seni kan acıtır yağıyor
siyah elsisli bir göz damlasından çıkartıp
yağmur sana yağıyor çember
sen kara toparlanmış bir valsten sızıp beni kan
ve aşiret çadırlarından topladığımız tütsü
renginde büyüyen göğüs uçların tuza batırılmış
yaralarıyla bedenim
benden parmakızimde çoğalarak su
kesilmiş bir kandan çağlayan buzlacam
mumlayıp ruhunu toteme teslim yanık
tenli bedenlerini otağlarda okarakılçadırlarda
yağlı bir yosun sevdiğim içtiğim
soyulmuş bir deride et parçacıkları
kan bir tütsüden sızıyorsun
kan bir tütsüden sızıyorsun

piramitlerden ezgiyle tuz arı bir bedene
labirentlerden simgelerden hazla
örümcek ağlardan geçiyorum kirpiklerime
takılan sıvıyla karışık ağ toplanır ırmaklar
rüyasında bir kırkayak kanatlarından
pekmez bir şebboy
cehavir'den ırmaklı kaynak bir er
yazında karışık bir muska
yazında ayırık iki oğul

tütsünden kan titreten kum
yazılarak kuluçka
otoğlardan kalkan toz dumanla sürgün
otağlardan kurban cehavir
cehavir'den kaynar iki su
tütsüyle uzaklaşan kokuya hain
tılsıma hain kırık desen güneşin irem incir
incir sütünden renge vurduğunda o
ten imden yakıyorum dudakların kör bir sandık
tan incedantel kazıyıp gelinliğimi sürüyorum

cehavir'in dudağında yağmur atlasları kavme
dağılan beyaz yaban taylor esrariyle
cehavir'den desenli iki kilim biri ak biri kara
desene ecinni desene kara yazı
duman dağılan gözlerinden yaş cehavir'in
ince bir flüt yas ayrılık ürkekligi
kumlarda ilerleyen iki toz bulutlu cehavir'den
iki oğul kahve kırmızılı bir muska nişana yabancı
iki tüylü ok
karakalem çekilmiş gözlerinden ten
cehavir'den çıkıntılı iki su aktıkça taşlardan
pürüzsüz azalarak iki su

kızgın demirlerle dağlayarak doğuyla batıyı
katlanan bir haritanın ki simetrik
sınırlarından yangı
sınırlarından ayin

kuma çizilmiş safran rengiyle gözlerinden
sahra bir ceninin vurgun ağrısı ile sağ yanından
damarlarından damarlarından damarlarından
parmak kemiklerini heybeme toplayarak haz
duymamış bir diken tarlasından ayakizlerine
tuzlusu aynı izlerden
kuma işlemiş kan pıhtılaşmış fotoğraflarından
cehavir
kanakesmişkırıkkaracamdan cehavir
can can can cehavir

yağ ile kara kandillerden cehavir
cehavir'den kaçır iki iremece
yavru içi kavun ağzı renklerle ece
terlemiş dudaküstleri siyah çizgilerle
ayine özne özneye ayin
sırlarından sırlarından sırlarından
çizgiler sızarak gökebemgümece sırtlarından
ıslıklarla çağırduğımız usul bir gece yarısı
kâbusunun safran rengiyle bulunduğu bir sarı
tilki edasıyla uyandırıp tümünü
elmasın toz camlarla yırttığı cehavir

cehavir'den iki kadife iki yarısı yaranın
cehavir'den sızıntı
birleştiğinde demir almış bir kanonun
gövdesinde tuvalden eflatun
karais bulanmış kül ocakbaşında
sacayağından sacayağından sacayağından
kara leke bulaşır
ateşle dans yüzlerinde ateş gezinirken cehavir'den
yüzlerinde ateş gezinirken cehavir'den
ten freskin altında dudaklarına is
gözyaşlarında ateş kırılgan dudaklarıyla
oyunlarında yalnız
mum damlamış incir yaprağından
karanlıkormanaralıkları
karanlıkormanaralıkları

cehavir'den el alan iki tül
cehavir'den al alan iki renk biri ak biri kara
yosunlarını temizleyerek yeni alınmış bir
çapanın sazlıktan siyah alan bir teknede
tuz ve kum ve su ve su ve su
ateşten geçmiş alan
çemberden zehir zehirden ten
sarı tüylerini temizleyerek bir kelebekten
efsunlarıyla renkleriyle ve kokularıyla
çarmıhtan kopup gelerek kan izleriyle
biri ak biri kırmızı
ortasında düşerek iki obanın

suylu toprakla ve ateşle yaşananlardan
suyla toprakla ve ateşle cehavir

gazeller,

sarı sonbaharın
kf kokan,
yazın anısını saklayan
ve hüznün
resmidirler.

gazeller,
kimseyi bilmez,
sadece toprağın
ayağınızın altından
sessiz çekilişini

gizler ve dinler!

beni ağlıyorsun bunu duydum

giderken dilin batıyordu mührü destan bildim
giderken yüzüm su akıyordu bunu efsun tuzlu

giderken gözün gidiyordu rengi kandan derdim
giderken terim soğuyordu yarın senden aldım

giderken sarı boyuyordu tenin kiri yarım eldim
giderken yaram kanıyordu bunu senden gördüm

giderken kum akıyordu çölü sende geçtim
giderken şehir yanıyordu seni gece soğuk

giderken ağzın sızıyordu elmas kana verdim
giderken elim titriyordu bunu aşka yordum

giderken sesler gidiyordu kara yazı saldım
giderken yağmur yağıyordu beni boğar taşıdım

giderken ayın başlıyordu dans ederek yandım
giderken kalbim duruyordu bunu ölüm sandım

giderken dilim ağrıyordu seni sustum kaldım
giderken kalem kesiyordu bedenime yazdım

giderken etim eriyordu dört yan ol cam handım
giderken toprak çekiyordu bunu haber andım

giderken otağ kalkıyordu toprak testi kandım
giderken canım yanıyordu kendim kuma aktım

giderken duman sarıyordu âlem göğe baktım
giderken yıldız yağıyordu bunu gece aydım

giderken yollar uzuyordu haber gelmez candım
giderken gece eziyordu bir başıma kaldım

gecem benim gecem ısırılmış yerleriyle akdenize değen yeşil bir elmanın yarısıdır
gecem benim gecem incinmiş uçlarıyla akgöğsümü delen ehil bir kalbin ağrısıdır

gecem benim gecem bedenimi saran safran gizli eczâ yapışkan ve siyah bir zardır
gecem benim gecem zamanla kokular karışır kara şarap kırmızı tütsü bunu büyü ıslak

gecem benim gecem ağlar beklenen sesinde karanlık olan suyun hilâl hüznüyle aydır
gecem benim gecem sadece bana batar tuz yarayı dağlar deniz suyu canım parçasıdır

gecem benim gecem dilimde tenin dudağı boyayan taflan çarşafa dağılmış bir nardır
gecem benim gecem senin yokluğunda uyanılmış bir rüyâ çadırları toplanmış bir ovadır

gecem benim gecem kızı alınmış bir uyku ipi çözülmüş kara taşlarıyla cam bir tesbih
gecem benim gecem تنها vakitlerde gizlice ağladığım pıhtılaşmayacak bir kandır

gecem benim gecem toz duvara işlenmiş soyumla kara kalem dört isim dört addır
gecem benim gecem her şey biter herkes gider sonsuz olan zan altında kalan bir candır

gecem benim gecem kâbuslar usulca akar ovalardan kan dağlar şimdi kar altındadır
gecem benim gecem paslı hafızadır sevdiğim aynalar seviştiğim kadınlar kadardır

gecem benim gecem istesen de o ince serum parmaklarınla artık bana asla dokunamazsın
gecem benim gecem gözümde yaşsın birlikte yürüdüğümüz gündüzler şimdi toz dumandır

gecem benim gecem bütün şarkılar eksik ısıklar sahte zevkler geçici ve aşklar yalandır
gecem benim gecem artık sözler yavan göğsüm kan revan bedenden geriye kalan talandır

gecem benim gecem sarı sahra içi irin ve kara kirli kanla ucu açık zehirli bir yaradır
gecem benim gecem eski gümüşler duvarlara sinmiş kısık sesli şiirler şimdi hatıradır

gecem benim gecem yarım bırakılmış yolculuklar salonu unutulmuş fotoğraflar karadır
gecem benim gecem yanık tütsüler niyeyse eşyadır bir tek satır bir uzun acı ömrü hatırlatır

gecem benim gecem senle alıştığım uyku dudaklarım kurudu karanfil senin son adıdır
gecem benim gecem elim sustu beden fanuslu sırtımda benden ağır kara bir ben vardır

sessizsin, ki sesin kan kırmızı bir gecenin siyahlar giyinmiş o küçük kız o küçük lâl kardeşi o buğu
sessizsin, ki sesin gebe kalmış bir büyük şehrin ışıklarıyla gezen o beyaz o pudra o sezaryen çocuğu

sessizsin, ki sesin beyazlar içinde büyük bir salonun o eski ahşab çıtırtısı o toz pırlıltısı o su arzusu
sessizsin, ki sesin büyümlü köşklere gizli arka odasında yaşayan o tek göz avcısı o karanlık korkusu

sessizsin, ki sesin uykuyla yürüyen deniz o sesiyle büyüyen küçük bir ara ırmak akıntısı o serin su
sessizsin, ki sesin gecedir bilinmez nemiyle yürünen karanlık bir iç orman bu efsun yıldız ve nem

sessizsin, ki sesin kara kalem değmiş bir göz ağrısı o ebru yataklarda cam oyası o gecenin o tiz ruhu
sessizsin, ki sesin bana ulaşmayan bir iç konuşma o nerden başlanacağını bilmeyen kör diyalogu

sessizsin, ki sesin kara müzik o baharat ve tozlarla yatıya bırakılmış o eski o toprak o incir kurusu
sessizsin, ki sesin uzaktan görünen asya kentleri güneşle beliren sahra serabı o bir insan arzusu

sessizsin, ki sesin o geceyi ağlatarak ilerleyen ağız caz mızıkası sokak akordeonu o gece piyanosu
sessizsin, ki sesin kâbuslarla ilerlenen şehirden şehire usulca geçen o sarı o gece tren yolculuğu

sessizsin, ki sesin okunmaz bir el yazısı o balkondaki fesleğenlerle o perdelerin kadife gölge oyunu
sessizsin, ki sesin âmâ bir opera o beyaz satenlerde o yaz gecelerinde döne döne uyunan ters uyku

sessizsin, ki sesin işaretler izler ve imgelerle dolu bir ayna o kendine doğru yükselerek kilise korusu
sessizsin, ki sesin gizli odalarıyla denizler dibinde o gemi batığı o ganimet sandığı o kahve kokusu

sessizsin, ki sesin gözlerle konuşulun o sabah selamı o örümcek ağlarıyla yürüyen parşömen rulosu
sessizsin, ki sesin o mucizesi gizi bilinmez dili bilinmez taşı toprağı suyu bilinmez o harf okyanusu

sessizsin, ki sesin iç ürperten bir sonbahar parkı o soğuğuyla kendini hissettiren sarı yaprak yağmuru
sessizsin, ki sesin tütsülenmiş bir gecede kuzeyden dönen bir kervan susuzluğu o dörtnala uğultusu

sessizsin, ki sesin ıslatarak sağ tarafına yatırılmış simsiyah bir çocuk saçı o babasız sarı kızlar okulu
sessizsin, ki sesin fallarla büyümüş bir neslin devamı o oyunlarla ezberlenmiş akdenizin ters lodosu

sessizsin, ki sesin ezberleterek öğrenilmiş bir aşk şarkısı kalıplarla giydirilmiş o arzusuz beden pusu
sessizsin, ki sesin kendine dönen bir akrep turu o saatlerle hazırlanmış granit bir el göz dil tutukluğu

sessizsin, ki sesin ağaca dokunan bir rüzgâr suya dokunan bir taş o korkuyla kapattığın dil panjuru
sessizsin, ki sesin o ben ruhu o ben onuru o açmaya gelsem yıldız sana kapattığın tebeşir daire susu

giderken sesimi de al yanına sesimi koynuna sarı göğüslerin ardına
hüznünü yalnız koma beni susuz bırakma acımla yaşarım sen beni yıldızsız
bırakma topraklar taşıyorum sana kuşlar ve yedi kat gök altında
yarana tuz ban elini benden alma uzağa git beni uzakta bırakma
sırlar bul gecenin ortasında saçlarını ıslat suya dokun karanlığa bakma
dudaklarına hüznü takma yüzüme dokun ne olur sen beni sensiz bırakma

eski aşk bulur bizi yalnız kaldığımızda parklarını gez şehrin kalabalığına karış
için acır sakın fotoğraflara bakma geç olur aklın karışır geri dönmeye kalkma
hatırlama ne olur ne olur sakın ağlama büyüyoruz işte boşver sen kendini bırakma
yaşamamış sayamayız günleri ve geceleri ama uzaklaştık ya adı yabancılaşma
tanıma beni arama sorma uzak ol bana çok uzakta bedenimin etrafında durma
sadece alışkanlık kalır ardında bir süre sonra onu da atlatırız ya gerisi küçük bir yara

karşında duramam gözlerim kaçır dilim tutulur ellerim uzanır ince boynuna
beni koynunda sakla sakın dışarıya çıkarma sana hep zayıftım unutma
her aşktan yüzler kalır sadece duvarlara eşyalara aniden karşına çıkan kuytuya
sinmiş saklanmış yüzler sen istersen evini değiştir eşyaları da anılarda yaşama
kötüsü de bilirsin sevdiğim her şey sevdiğin her şey iyi öyle karşılaştık
iyisi mi sen sevdiklerinden olma bir isim sahte bir isim tak bana: hatıra!

dudaklarımdan sarkıyor yeni yağmaların eski
anılarıyla eski parmak izleriyle ve kırmızı koyu
kırmızı kan damlasıyla ilk kestiğinde damarını babasından
sert resimleri gözucunda saçlarına dokunmayan
parmakları dudaklarında gezmeyen ve sormayan
asla sormayan asla sormayan asla konuşmayan o ozak dudağı
arta kalan sarı siyah bir resimle bir aşkın ilk günlerinde
bir aşkın ilk günlerinde daha
aşkın ilk günlerinde daha bir
ilk günlerinde daha bir aşkın
günlerinde daha bir aşkın ilk
daha bir aşkın ilk günlerinde
bir daha günlerinde ilk aşkın
yazık dokunmadım bir daha sana fotoğraflarına
evet ağzım kanıyor dişlerimin arasında biriktirdiğim çakıl taşları
evet ağzım kanıyor dişlerimin arasında biriktirdiğim çakıl taşları
limanlardan adalardan eski şarkılardan toplayarak
oyaladığım dişlerimin ağzımın arasında

parmaklarımla oynuyorum durmadan yüzümde gezdiriyor
ağzımdan akan kana dokunuyorum sıvı mat pastel
kimden arta kaldı bu yorgun göz
kimde en son bıraktım yol bilir ancak ısırıldığım dudak yaralarımı
kum kalkar gün batır el titrer
dişlerimin arasından dilime batır keskin cilâlı kenarlarıyla
sarı bir taş üstünde işlenmiş bir aşkın bir gece yalnız
kalmışlığı
bir gece tek kalmışlığı bir aşkın canım yanıyor
canım yanıyor dudağım dilim ağzım kanıyor dökülen dudaklarımdan
dudaklarımdan dökülen ilk aşkın ilk kanları daha
ilk aşkın ilk kanları ilk sıvıları benden bulaşan
benden bulaşan en gizli yerlerimle yürürken sakladığım
yürürken sakladığım en gizli yanlarımla sana

gün dönerim bakarsın üz

çadırlar kaldırılır ay üstüneyken gecenin bir yarısında hilâl
toprak damlarıyla idare lambası söndürülmüştür bir köy uykudayken yakılır
ferman yazılır karakıl otağ sapsarı hüznüyle bozkırdan kaldırılır
kan toplanır su yatağında ince işlemeli ay ve yıldız asıl orda yansır
keseleri doludur kılıçların lâl tiz kelle yek hamlede kopartılır

kurtulmuştur içinde ecinniyle bir oğul bu devâsa yangından bağırrır
gün akşamlıdır, padişahım!

az kalmıştır kendi toprağında sürgün yok kendi yurdunda helâl
çam kokularıyla dilek tutar mum yakar ağlarken meryemin gözlerine takılır
haber gelir tahta bavuluna ipek mendilinin teki perada kalmıştır
kan toplanır isanın ayağında son çiviye veziriâzam sert çakmıştır
talan edilmiştir sandukaları bile ağzından altın dişi emirle çalınır

kurtulmuştur koynunda perfümüyle bir oğul bu kan yağmadan çığırrır
gün akşamlıdır, sultanım!

yalnız kalır yağmur ıslatırken siyah saçlarını ve aşklarını celâl
eşyada paylaşılmış eski zamandır hatırlanır dil ağlar eski fotoğraflara bakılır
göz kaçar boynuna uzanan el son bir çaba adını alışkanlıktan alır
kan toplanır artan kalb ağrısında uzayan gecede gözler cama yapışır
ağarır derken gün karanlıkta kalan hatıralarla aşk gecede kalır

kurtulmuştur gözünde arzuyla bir oğul bu resimli romandan atılır
gün akşamlıdır, hayatım!

düş artık, yakamdan kâbus!

yırtılıyor yüzler karışıyor mum ışığı ıslak kanıma
inansam bu kadar sahte ve yalan olduğuna
dokunmazdım aramazdım yatmazdım sana
deniz ve çakıltaşları ve aşk acısı girdi kanıma
yalnız kaldım uyudum ve dans ettim bir başıma
ben düşünüyorum kabusa* sen düşlerinle orda

* metal fanusun içi üstü kapalı duvarlar ayna
ayağının altı toprak siyah kanı emer toprak
aynada dil izlerin pürüzsüz çıplak tenin
vücudunda hiç durmadan vücudunda gezen elin
sessiz nefessiz yağmur bir de hiç durmayan
iri açılmış gözlerin kirpiklerinden sızan
kapılar yumruklanıyor ve yağmurda ıslanan
sessiz konuşan konuşan konuşan metal
fanusun ardında yanında yakınında arkanda
gözündeki ışık susmuyor sen konuşmuyorsun daha
soğuk bir mermer altında tütsüler yanıyor
Çok sevdiğin gümüş yüzüklerin parmağında
vücudunu saran bembeyaz bir tl kapılar yumruklanıyor
götürecekler ve seni verecekler toprağa

yaralardır kendine güvenin sıvası
suskunluğum öpülmemiş yerlerimde
isyan* baba sancısı

suyun yüzü derindir (1)
ve yeni bir deri kaplar her sızının üstünü
suskunluğuna gömülerek her ayrılıkta yıpranan
yüzüm kendile oynamaya başlayan
kırgın ve kısık sesli bir şehrâzat
susulan oda sınırlarında gözlerimizi
kaçırarak (2)

- * doğurgan bir bedenim ben
doğurgan kan damlıyor rahmimden
1. suyun derin bellek yüzüyle ortakaldığımız toprağın çalı
kokusu böylece dururken yaşamak sanıp tanımlarımızı
bütün renkleri kullandı yüzüm yırtılana dek
doğurgan bir bedenim ben doğurgan kan
damlayan benle kalan yol rahmimden
acıları çapraz renkleri ve bedeni taşıyordum
sevdiğimden duruşunu yansır gibi bana tüm ikiz
sırlarım
gibi haz bir masalın mırıldanan dar sözcükleri
2. geri aldığıın gibi istemeden
istemeden bana verdiklerini

plastik bir bebek yırtılınca kolları sen
rutubet bende dağılan tiz bir gövde karton
bulaştırarak dönüşü zor bir şehirden
bulaştırarak dönüşü zâr bir şehirden
buraya kadar herşey gövde hepsi tüy ve herşey ten

hızla ama hızla eskiyen nesnelere

gümüş takılarını çıkarıp eski bir meşeye saklıyorsun
gece söküp resimlerini senden bana kara ve aynana kül
elmas bir fotoğrafla öptüğün yerlerimi soyuyorum ince
bir kan evet yine de sızan hiç durmadan sızan ince bir kan
ne benden sana akılan ne senden bana kalan

yağmurun sızı şehri siyah sen keskin buzlu
cam dudakları sessiz kuru ve beyaz
topladık yara çadır is lambası ve dilimizi bedenden
çıkarken geride bıraktığımız ne varsa kan sıcak
göbek bağımız beslenir ince ve kara çalı osmanlı
haremdede yanar ısınsın diyedir hadım sultan çadır arası
dışı rengârenk sancağı kırmızı ve püsküllü sarı
içi kara kapkara keçi postu ve dökülen tüyleridir
vezirin sakalından kol altından ve kasıklarından
biraz da gri toplar sultan her öğleüstü çıkarken
vezir o kara kıvırcık tüyleri bir cam kadehte
yarı şarap yarı kan
yarı şarap yarı kan
hadım sultan bacakları boynu mor izidir
vezirin bol taşı bol gümüş bol altın sağ elinden ve ağı
altında kırmızı yakut yüzük sol elinden hadım sultan
bacakları boynu mor izidir vezirin uzaktan tütsü
inci zümrüt ve atlaslarla kum tepelerin arasından
altın işlemeli bir kaftan eşliğinde kırmızı armağan
sen dudakların dış yarısı ve serçe parmağında
akik karası alnında ağıt kalb ağrısı

ara dönem, geçiş
tir:
isyan!

1. ece ayhan içindir altmışdokuzpare ve el avıyla oğuldan
2. peranın arka orospularıyla dolaşan ve karakilçadır
osmanlı hadımını ovalayarak ankaradan hiç durmadan
ihtar alan şair bilinmez tek gözüyle diğeri kan bir sivil
aşkın ve yalnızlığın parasız yatılı oğlu
3. çanakkaleli melahatten doğmadır diyorum sivil ece ayhan
4. çıksa çıksa bu isyan çanakkaleli melahatten doğmadır
kanıyla yırtarak akar sarı safran küf kokar ve yanık
ısıarak göğüs uçlarını geç osmanlı beylerinin atından iner
uzaktadır artık dev bir farenin kuyruğuna asılır kaftan mor
kütülük toplumundan orta asya arka kapısından çıkar
alnındaki katran ve oturur izlerler içlerinde yakma arzusu
cankurtarandan taşınılır yarı pera sakızağacına kopillerle
ilk yanan mor kilisedir gözünde ateş o günden var acıdan
kaç gün kaldı ve kokmaz fatih doğrudur haremde gül derler
dikenlerine bakarak seçer ve sırtına doğudan
cumhur sikişi devam ediyor üç atlı yedi kurmay ve yirmiyedi
albay kaldı intiharı ve kayırmayı çoğaltan ordudan ki silahlı
kentlilerin mutluluğu öldürülür içindir iki ileri bir geri
yürüyor ve yalan diyor hâlâ bunlar abiler
bedel ödenmiyor diyet zor gelir yalandıkça yalanyor kaba etiniz
kaç kişiye atınızla bindiniz mahşer karadır biliriz bittabii bunu da
ece ayhan ne zaman geri dönecek eceabatta pıhtılaştır kan
niye susuyorsunuz cevap versenize bir şey söyleyin abiler
domalıp bacakaranızdan kışını da sevsenize kına yakar sizi
iki dirhem bir çekirdek osmanın torunu tizvurunkellenisini anlam firavunları
bakraçlarla taşınır inciler yavuzun kulağındaki delik kapandı
karbon siyahı yüzünüzde acı çekiyorsunuz belli etmeyin
bir şiir bir şehirde sadece bir şehirde ve yazılır mı sadece o an
biriktirdiği gerçek değil midir tenin anıları ve acıları
aldaniyorsunuz bitmez bir şiir iki kelimeyle biri erguvan
bu kadar kolay değil gözünün elifinden çıkar kan sıcaktır ve koyu
5. karaşındır doğru olduğu kadar sabit kalemle yazılır tükürerek kafa kâğıdı
kara kuru bir delikanlı ve büyüterek bir insan insanı soğuk damgasıyla
kış cebinde yırtılır dört kenarı yüzünün üstünde oturmaktadır oturur
hem usta hem çırak abisi yok birbirine geçmeli iki kendi göz diyelim
iki fotoğraf ya da biri diğerinin arabı sıcaktır ikisinin de çadır arası
6. parmak çocuk sorusu karşılığını da içinde taşır bilirim de
tarih tekerrürden ibaret değildir yalan söylüyorsunuz abiler

insan
kendi sesiyle ölür
ve kendi nefesiyle

arzunun bittiği yerde nefret başlar
nefret bu et yığınını diri tutar
nefret kaldığı yeri daima hatırlar
nefret aşkla başlar
nefret kanı hep yedeğinde saklar
nefret ya resulallah bana çoğalan bir nefret medet

insan
kendi hevesiyle olur
ve kendi esamisiyle

isyan
tanrım yedi katında çanlar çalsın
kulaklarımdan kanlar çılsın
arzumu bıraktım cümle mahlûkat bana hırsla baksın
isyan
tanrım nefretimi daim kıl öfkemi kesin
gözlerimden cerahat aksın
dirimden kalktım kendimi çöle bırakma sırasındayım
isyan
tanrım beni acıyla ıslah et tutku sesimi kessin
ağızımdan tükürükler saçılsın
yalnız kaldım bedenimi sevme rızasındayım

ırzına geçerken toprağın
dört yanda çınlayan müziği tanımıyorum
bu kalabalıktan şiddetle nefret ediyorum
kitapları kapattım artık okunacak tek cümleye inanmıyorum
yalanlardan yüzlerden bedenlerden aşktan ve arzudan
ve ölümüne denilen sevdalardan
mektuplardan fotoğraflardan gözyaşlarından ve anılardan
birlikte biriktirdiğimiz hatıralardan
bu sürekli siyah giyen kalabalıktan
bu çirkin ırkımdan
bu yazmaktan ve okumaktan nasibini alamamış insan müsveddelerinden
bu kara kuru adamlardan
bu acıyla büyüyen zavallı gürûhtan
adınla başladım sana sığındım kuru ve kolla beni

amin.

insan
kendi bedeniyle sevişir
ve kendi eliyle

haz acıyla yürür
ve kan gözü kıskırtır
herkes önce karşısındaki arzunun çırağıdır
varlık sorunu vardır ve özgüven meselesi asıldır
yalan aşkla seviştiğimiz yalandır
çünkü arzu da beden de birinin içine girmek de hayvancadır

insan
kendi sevmiyorsa eğer sevilir
ve kendi istemiyorsa

isyan
sen gidersen bu şehir yanar ben batırım dediğimiz bütün aşklar
biraz kan biraz talan biraz tüy ve çokca da yalandır
geriye deliller gibi sikiştiğimiz çığlık çığlığa geceler kalır
isyan
bu masaldan bu oyundan bu candan ve canandan
tanrım beni uzak tut beni yoklukla arındır
varmadım secdeye tanımam ezanını bilmedim imanını
isyan
tanrım bu lanet eziklerden kuru beni
dünya malına meyl eyledim beni sonsuz varlıkla armağanlandır
şarabını içtim toprağını bildim değiştim bakışımı

regl dolu bir kadından bana o pis kan bulaştı
çıktığımda içinden gördüğüm bir muamma bir telaş
kuru kanla çevrilmiş kıpkırmızı bir asaydı
kaktum tanrım bağışla beni korktum
uzun uzak yolculuklarda bu şehrin ara sokaklarında
gözlerini hınç ve hırs bürümüş insanlardan korktum
tahrik dolu şiddetten bir insanı toprağa gömmekten
kemiksiz esnek ve ıslak bir dilden
bu ufak hesaplardan
bu biraz içince adam olanlardan
bu sahte duyarlıktan bu iğdiş edilmiş hayattan
bu sadece güdüleriyle yaşayanlardan
bu bütün değerlerin birer birer içini boşaltanlardan
adınla başladım sana sığındım kuru ve kolla beni

amin.

insan
kendi yoluna yolcudur
ve kendi ruhuna

hayat dediğimiz şey düz bir yoldur ve nihayet kocaman bir oyundur
ve insan etiyile doyan bu oyunun kuralları karanlık kamuda koyulur
yalnızdır herkes kan bağı bir karabasandır
aşk olsa olsa bir sanrı dostluk da arkadaşlık da zamana karşı bir rüyâ
sonuçta beden sancılılarıyla tek başınadır yol uzun oyun zor kuralları katıdır
yalan kahkahalar masal neşe sanal ömürboyu mutluluk külliyen yalandır

insan
itaat eden bir hayvandır
ve güç dengesi asıldır

isyan
tanrım sildim buğuyu terkettim arzuyu sardım yarama ağuyu
tanıdım ve seyrelttim heyecanı ve bu komik oyunu
herşey sahte dostluk bahane bu amaçsız gürûhu
isyan
tanrım kendisine benzemeyenleri yok sayıp mütemâdiyen aşağılayanları
kurallarıyla üstümüze oturan bilerek isteyerek kıyımları
başkasının yalnızlığı ve mutsuzluğuyla mutlak doyuma ulaşanları
isyan
tanrım güdüleriyle yaşayıp kraldan daha çok kralcı olanları
güce tapıp cüssenin karşısında el pençe divân duranları
uzak tut benden gör beni bil bu inançsız takâtsiz halsiz adamı

herkes ağlıyor herkes susuz heyecansız aşksız ve sevdasız dedim
ve hoşgörû denilen şey sadece zaman kazanmadır bunu bildim
sakın sakla beni yaradan bu kendi kendini yiyen nüfustan
bu mutsuz huzursuz ruhsuz kendinden bile nefret eden
bu zaman dolduruyormuş gibi yaşayan
bu kan kardeşliği adına birbirlerinin kafasını kopartan
bu ölümün de yaşamın da amacını anlamayan
bu koyun sürüsü gibi yaşayan binlerce maske taşıyanlardan
bu yaptığı ve yapacağına inanmayan
bu kan görmeden doyuma ulaşmayan karanlık suratlardan
bu oyunda figüranlığı en başında onaylayanlardan
bu mutsuzluğun da içini boşaltanlardan
bu kendi yarattığı cehennemde yananlardan
adınla başladım sana sığındım kuru ve kolla beni

amin.

Bu dosyadaki Őirlerin bazıları, çeŐitli dönemlerde
Sombahar, Ludingirra, Defter, E Dergisi, kz, Budala, Est&Non, teki-siz, Bahçe ve U
dergilerinde yayımlanmıŐtır.

1995-2004

Bu kitabın 100 adeti numaralandırılarak
satışdışı tutulmuştur.

No:.....

